
SZEMLE

Vörös István

MAI MESEHŐSÖK

1

Frodó kóborlásai

Mentem ingem alatt egy gyűrűt rejtve el,
mi láthatatlanná tehetne,
ha volna ahhoz az embernek kedve,
hogy érezze, a gonosz ráfigyel.

Tündérpáncél védte a testemet,
egy vékony ing az álomból szőtt fémből,
úgy léptem ki a nyirkos félsötétből,
mint szörnyekből a lelkiismeret,

kik vágynak már a rossz falatja lenni,
hogy mozgassa a láthatatlan úr
őket, a céljuk, félelmük csak ennyi,

ezért kell sziklán, barlangon átmenni,
sötétbe futni vakmerőn, vadul.
A rémület csomója meglazul.

2

A dzsedi visszanéz

Hogy jöttem kifelé a Halálcillag mellett,
a rossz, a jó egykedvűen kiáramolt
az erő kapuján, s akár a hold,
egy történet körül keringeni elkezdett.

Az erő mindenki­ben megtalálható,
de van, akiben furcsán össze-vissza,
hogy mit akar, azt néha önmaga se tudja,
és nem állíthatja meg semmi szó.

Mi lesz a sorsunk, az neki már mindegy,
mi lesz a sorsa, rég eldőlt, és mintegy
zálogként gyűjti be a rút nagyúr,

akinek szolgál­ni, bizony erős gyomor kell,
és más mesékből is tudja az ember,
hogy végül megtörik, a jóra rászorul.

3

Harry Potter varázsol

H, hideg. E, egyedül égő lámpa.
R, rázkódás és rémület,
I, valaki önmagára is süket,
rémálmot visz az elképzelt világba,

mi Londonból könnyen elérhető.
P, pálca, amivel majd varázsolni
lehet, és más sok furcsa holmi.
O, ismeretlen titkos élet, égető,

a T is más, mikor varázsigébe téved,
és más, mikor nevedben áll ki érted.
E, egér, eső, átváltozás lakája.

Az R, rikoltó rémület, ricsaj,
amitől nem hallatszik semmi zaj,
mit hallani kéne; és nem látsz be alája.

Székel­y­föld, 2018/6.

Vörös István 1964-ben született Budapesten. Verset, prózát és drámát egyaránt ír, műfordítással foglalkozik. József Attila-díjas.